

Det var den sag, der gik under navnet den afghanske tæppehandlersag, hvor man fra en dansk ambassadørs side tilbød en lokal afghansk krigsherre, at han kunne få nogle tæpper, hvis han ville tage imod disse afghanske flygtninge.

En af grundene til, at disse afghanske flygtninge ikke ville ud, var, at de havde den opfattelse, at hvis de blev sendt ud, ville det kunne koste dem livet, fordi de stod i modsætning til Talebanmilitseren, som ifølge dem stod over for at erobre Afghanistan. Det er klart, at det ikke gjorde noget indtryk på det danske udenrigsministerium, eller på det danske indenrigsministerium, eller på de danske flygtningemyndigheder, der har en utrolig god analyse af situationen i Afghanistan.

Nu kan man så bare konstatere, at den gode analyse altså ikke forhindrede, at disse afghanere fik fuldstændig ret: Talebanmilitseren har nemlig overtaget Afghanistan, og hvis de havde medvirket til deres egen udsendelse, havde de måttet betale prisen for det.

Fra Enhedslistens side synes vi, at det er fuldstændig uremeligt, at folk skal medvirke til deres egen udsendelse. Det er en ret at søge asyl, og det er en ret at sige, at man tror, man bliver truet, hvis man bliver sendt tilbage. Ingen mennesker i denne verden bør tvinges til at medvirke til at blive sendt tilbage. Noget andet er så, at man kan sende dem tilbage, hvis der ellers er et civiliseret retssamfund at sende dem tilbage til.

Det sidste element, jeg vil tage fat på her, som indgår i dette forslag, er også meget tankevækkende. Det er hele det afsnit, der handler om DNA-registrering af bestemte grupper af folk, som ønsker familiesammenføring.

I den sammenhæng er forhistorien interessant. Forslaget om DNA-analyser i forhold til familiesammenføring var ikke noget, der indgik i det oprindelige forslag, men mellem første- og andenbehandlingen stillede hr. Helge Adam Møller et spørgsmål om, hvordan man kunne formulere sådan et forslag, og det satte åbenbart tankerne i gang i Indenrigsministeriet, så man fandt ud af, at sådan et må vi hellere udarbejde.

Det gjorde man så, og jeg vil godt citere, hvordan det lød i bemærkningerne til første forslag, der kom fra Indenrigsministeriet. Det lød sådan her: »Endvidere kan myndighedernes erfaringsgrundlag med grupper af sager nødvendiggøre, at der i forbindelse med sådanne ansøgninger mere generelt stilles krav om deltagelse i DNA-undersøgelser.«

Det, man altså skrev fra Indenrigsministeriet i bemærkningerne til forslaget, var: generelle krav om deltagelse i DNA-analyser. Det er klart, at et så uigennemtænkt forslag selvfølgelig måtte påkalde reaktioner. Dansk Røde Kors protesterede, og Det Danske Center for Menneskerettigheder fandt anledning til at skrive, at den adgang, som nævnes i lovforslagets bemærkninger, til at kræve, at nogle ansøgergrupper underkastes et generelt krav om at deltage i DNA-undersøgelser, næppe kan anses at være i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 14 om forbud mod diskrimination.

Kort sagt: Et spørgsmål fra et folketingsmedlem og vupti, Indenrigsministeriet producerer et ændringsforslag, der bringer Danmark på kant med den europæiske menneskerettighedskonvention. Ja, det er ved at blive en vane.

Så skal det dog siges, at da disse indvendinger kom, lavede man en ny formulering, hvor det er noget mere kryptisk, om man er på kant med den europæiske menneskerettighedskonvention. Det vil kommende sager eventuelt vise.

Men det, der er afgørende, er, at det lyder pænt, når man siger: Der er jo nogle folk, der snyder med familiesammenføring, og derfor må vi lige lave en analyse af dem. Det er på samme måde, som da man startede med fingeraftrykne. Da var udgangspunktet også, husker de af os, der bare kan huske et par år tilbage, at fingeraftryk var noget, man tog af helt specielle grupper af asylansøgere, som man havde mistanke om snød med deres identitet.

Hvordan er det så gået siden? Ja, først fik vi en regel om, at fingeraftryk generelt kunne opbevares i 5 år. Nu er det generelt fingeraftryk af alle asylansøgere plus lidt flere, der kan opbevares i 10 år plus udveksles med en række lande. Det er den udvikling, der ligger i tingene, og det er også den udvikling, som vi mere end alt andet frygter ligger i dette DNA-register. Det bliver et generelt register for udlændinge, hvorfra oplysninger siden hen kan udveksles med alle mulige.

Så kan man sige, at det er der vel taget højde for; der er vel lagt meget præcise regler for den DNA-prøve, der bliver taget. Men desværre forholder det sig ikke sådan. Man kan stille spørgsmålet: Hvor lang tid skal man have lov at opbevare DNA-materialet? Det spørgsmål har vi stillet, og det svar, vi har fået fra indenrigsministeren, er, at man i øjeblikket er i gang med nogle forhandlinger med Retsgenetisk Institut,